

og Mindretal i Udvalget. Videre Dmtale af disse enkelte Vædringsforslag er der derfor ikke megen Grund til, og Erfaringen fra de foregaaende Dage viser jo ogsaa, at selv om det er saa heldigt, at en enkelt Svale kommer frem, bethyder det jo ingen Sommer, saa selv om det ærede Medlem for Væd (Steenstrup) taler for Marsfal, eller det ærede Medlem for Nørresundby (Suel) for Vædsværegistrere, saa forandrer det jo ikke Noget paa Afstemningen; hvad Udvalgets Flertal har indstillet, bliver jo vedtaget, med mindre der hænder en af disse smaa Feiltagelser som igaar, hvilket det vilde være overordentlig hjært kunde gjentage sig og faae blivende Betydning. — Vædringsforslaget Nr. 201 oppfatter jeg som en Ompostering, men da det Spørgsmaal, som den ærede Ordfører for Flertallet fremsatte, jo var rettet til den høitærede Minister, saa anser jeg det for temmelig irrelevant, om jeg ogsaa vilde give en Forklaring deraf. Jeg tror kun at burde gjøre opmærksom paa, at der er enkelte af disse Medsættelser paa § 22, som vistnok ikke i Længden ville vise sig at være virkelig økonomisk fordelagtige. De Forordringer, som komme frem fra den høitærede Krigsministers Side til Vedligeholdelse af Materiel, ere virkelig overordentlig beffedne. Ser man overhovedet en Forøgelse paa disse Punkter, er det 1,000 Kr. eller 2,000 Kr. i det Allerhøieste; formodentlig er det netop paa Grund af denne overordentlige Befædenhed, at disse Forslag blive negtede, men jeg tror ikke, det i Virkeligheden er beparvende. Naar man saaledes, som det er fket i de senere Aar, har bevilget en stadig aarlig Forøgelse f. Ex. af Ingenieurmateriellet, af Hærens Beholdning af Geværer, har bevilget de store Kanoner paa Søforterne, maa man sige sig selv, at det er en Nødvendighed, at dette Materiel vedligeholdes, og at Vedligeholdelsen af dette saa bethdeligt forøgede Materiel ikke kan have for de samme Midler, hverken pekuniære eller personelle, som der har været stillet til Raadighed tidligere. Jeg tror, at dette er en Sparommelighed, der ikke er anvendt paa rette Sted, thi det kommer overordentlig let til at gaa ud over Materiellet, og det kunne vi mindst af Alt være tjente med. Det Samme gjælder Negtelsen vedrørende Officerskommenterne. Der er ikke Tvivl om, at det vil være økonomisk fordelagtigt; der er Udfigt til, at Hestene kunne holde sig længere, og den lille Udgift til Fourage for at holde flere Remanter vil ganske vist betale sig. — Der er et Par Negtelser angaaende Generalstabens topografiske Tjeneste, som det undrer mig, at det ærede Flertal har foreslaaet. Det har negtet en Bevilling til en lithogra-

fisk Hurtigpresse, men saavidt jeg kjender Forholdet med Hensyn til, hvad der er begjæret fra den høitærede Ministers Side, vil Bevillingen ikke alene være til Nytte, men jeg tror ogsaa, at den vil være meget behagelig for selve den store Befolkning, thi Aar for Aar tiltager Interessen mere hos Befolkningen for at faae Kopier af de originale Maalinger, som foretages af Generalstaben, idet disse ganske fortræffelig kunne anvendes f. Ex. som Grundlag for Rivellering eller Dræningsarbejder og den Slags Arbejder, som man foretager paa sine Marker. Kopier, der ere tegnede, blive dyrere. Jo mere man sættes istand til at tilveiebringe ved mekaniske Midler, jo billigere ville saadanne Kopier kunne udføres. — Maatte jeg maaske gjøre en enkelt Bemærkning med Hensyn til Vædringsforslaget under Nr. 210, som gaar ud paa at foreslaa, at der iaar skal holdes Kantonnementsøvelser istedetfor Leirøvelser. Jeg skal ikke komme ind paa Spørgsmaalet om disse forskjellige Slags Øvelsers Betydning, men jeg skal kun nævne et enkelt Punkt, som staar i Forbindelse dermed, og det angaar Materiellet, som vil være nødvendigt, naar vi skulle have Leirsamling. Der udtales i Betænkningen, at man forventer, at dette Spørgsmaal i dette Aar vil blive afgjort paa den Maade, at der afholdes Kantonnementsøvelser, og saa kommer der to Aar, hvor der afholdes Øvelser ved Garnisonerne, og at disse Aar saa ville blive benyttede til at komme til Erfjendelse af, hvad det hensigtsmæssigste Leirmateriel er. Jeg har personlig den Tro, at medens det var fuldkommen rigtigt, at man anvendte Telt, dengang vi holdt Sommerleir, og medens der Intet er til Hinder for, at Teltene ogsaa kunne anvendes om Efteraaret, naar de anvendes til Tropper, som lidt efter lidt ere blevne vante dertil fra den tidligere Tid af Sommeren, vil det være meget uheldigt at anvende dem uden paatrængende Nødvendighed lige overfor Tropper, som umiddelbart kort isorveien ere blevne indkaldte. Under Krigsforhold er man selvfølgelig ofte nødsaget til at byde Soldaterne; hvad det skal være, men under fredelige Forhold bør man ikke byde dem Noget, hvorved der efter min Opfattelse er saa meget at risikere. Teltene have i Efteraarstiden den store Mempe, at man af Hensyn til Brandfarligheden ikke tør have Lys i dem, men de ere ogsaa en saa daarlig Befkyttelse lige overfor Septemberklimaet, at jeg ikke tror, det vil være hensigtsmæssigt at anvende dem lige overfor den Vand, som umiddelbart isorveien er bleven indkaldt. Det har ogsaa Krigsbestyrelsen havt et aabent Die